

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנַי פְּרֻשֵׁת אַחֲרֵי עֵרֵב פֶּסַח י"ד נִיסָן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיַד עֵינֵי ה' אֶלְקֵיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / ראשון עם רש"י

אחרי שנִדְבַּב וְאָבִיָּהוּ נִפְטְרוּ, ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לְלַמֵּד אֶת אֶהֱרֹן אִיךָ לְהַתְנַהֵג בְּמִשְׁכַּן כְּדֵי שְׁלֹא יִחְזַר עַל הַטְּעוֹת שֶׁל בְּנָיו. אֶפִּילוֹ אִם הוּא מְרַגֵּשׁ שֶׁבְּרַצוֹנוֹ לְהִתְקַרֵּב עַל ה', אָסוּר לְאַהֲרֹן לְהִכְנִס לְקֹדֶשׁ הַקּוֹדְשִׁים מִתִּי שְׂרוּצָה.

בְּקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים שׁוֹרָה הַשְׂכִּינָה, כְּמוֹ עֵבֶן עַל הָאָרוֹן. לְאַהֲרֹן הִכְהֵן מִתֵּר לְהִכְנִס לְקֹדֶשׁ הַקּוֹדְשִׁים בַּיּוֹם כַּפּוּר בְּשַׁעַת הָעֲבוּדָה. יִשְׁכֵּן הַלְכוּת רַבּוֹת הַנוֹגְעוֹת לְכָף.

כְּאֲשֶׁר הִכְהֵן הַגָּדוֹל נִכְנַס לְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים בַּיּוֹם כַּפּוּר, עָלִיו לְהִבְיֵא קְטֹרֶת בּוֹעֶרֶת. הוּא וְלֹא לּוֹבֵשׁ אֶת הַבְּגָדִים הַרְגִילִים שֶׁל הִכְהֵן הַגָּדוֹל אֲלֵא רַק בְּגָדֵי פְּשִׁתָּן לְבָנִים, כִּיִּן שֶׁבְּגָדֵי הַזָּהָב מְזַכְּרִים אֶת חֲטָא הָעֶגְלָה. בְּגָדִים אֵלּוּ הֵם קְדוּשִׁים וְעָלִיו לְטַבֵּל בַּמִּקְוֶה בְּכָל פַּעַם שֶׁלּוֹבֵשׁ אוֹתָם. לֹא מִסְפִּיק שֶׁהֵלֵךְ לְמִקְוֶה בְּבִקְרָה.

כַּעַת לּוֹמְדִים בְּמִפְרָט עַל הָעֲבוּדָה הַמִּיחָדָת שֶׁל הִכְהֵן הַגָּדוֹל בַּיּוֹם כַּפּוּר:

רֵאשִׁית הוּא לּוֹבֵשׁ אֶת בְּגָדֵי הִכְהֵן הַגָּדוֹל הַרְגִילִים וְעוֹשֶׂה אֶת עֲבוּדַת הַבִּקְרָה הַרְגִילָה. הַקְּרִבַת קֶרֶן הַתְּמִיד וְהַקְּטֹרֶת, נִקְוֵי הַמְּנוּרָה וְהַקְּרִבַת קֶרֶן הַמְּנַחָה שֶׁמִּקְרִיב מִיַּד יוֹם. וְאֵז, מַחְלִיף אֶת בְּגָדָיו לְבְּגָדֵי לֶבָן הַמִּיחָדִים לַיּוֹם כַּפּוּר כְּדֵי לְבַצֵּעַ אֶת הָעֲבוּדָה הַמִּיחָדָת לַיּוֹם זֶה. הִכְהֵן הַגָּדוֹל אוֹמֵר קוֹדֵם כָּל וְדוּי עַל קֶרֶן שֶׁמִּקְרִיב לְפָנָיו ה' כְּדֵי לְכַפֵּר עַל הָעֲבֻרוֹת שֶׁעָבַר עִם הַמִּשְׁכָּן אוֹ הַקְּרִבָּנוֹת. וְאֵז עוֹרֵף גּוֹרֵל: הִכְהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵר בֵּין שְׁנֵי עֲזִים. הוּא מוֹצִיא שְׁנֵי פְּתָקִים מִתּוֹךְ הַגּוֹרֵל, אֶחָד בִּימִינוֹ וְאֶחָד בְּשִׂמְאָלוֹ. הָעֵז בְּצַד הַפְּתָק שֶׁבּוֹ נִכְתָּב לֵה- עוֹלָה לְקֶרֶן וְהָעֵז בְּצַד שֶׁבּוֹ עָלָה הַפְּתָק לְעֶזְאֵזֶל, הִיָּה נִשְׁלַח לְעֶזְאֵזֶל וְנִהְרַג בַּמִּדְבָּר. בְּרַגַע שֶׁהַגּוֹרֵל הִכְרַע, הִכְהֵן הַגָּדוֹל שׁוֹחֵט אֶת הַקֶּרֶן שֶׁלּוֹ תוֹף שֶׁהוּא שׁוֹמֵר אֶת הַדָּם לְחֶלֶק הַבָּא שֶׁל הָעֲבוּדָה.

כַּעַת שֶׁבִּקֵּשׁ מָה' מַחִילָה עַל הָעֲבֻרוֹת שֶׁבִּידוֹ, הִכְהֵן הַגָּדוֹל מִקְטִיר קְטֹרֶת בְּתוֹךְ קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים. לְאֵף

אחד אסור להיות בתוך הקדש בזמן זה. הכהן הגדול משאיר את הקטרת הבוערת על הרצפה ליד הארון, ויוצר כדי להביא את דם הקרבן. הוא נכנס חזרה ומזהה (מתיז) מהדם של הקרבן על הצד של הכסוי של הארון. פעם אחת למעלה, ושבע פעמים למטה. או אז הוא שוחט את הקרבן עבור העברות של היהודים ומביא את הדם לתוך קודש הקדשים כדי להזות שם גם ממנו. הדבר יעזר לכך שה' יסלח לעם ישראל על העברות שעברו באכילת הקרבנות או בניסה למשכן כאשר הם אינם טהורים בטעות או בכונה. לסלוח לבני ישראל שאולי טמאו את המנורה, את השלחן או מזבח הקטרת. הכהן הגדול מזהה מהדם על הפרכת.

תהלים / יום י"ד לחדש פרקים ע"ב - ע"ו

בפרק ע"ג אומר דוד המלך: "בהמות הייתי עמך" - אני כמו בהמה עמך. ובפסוק הבא כתוב "ואני תמיד עמך".

האדם מו"ר הזקן מסביר שאפלו שאנו צריכים להשתמש בשכל שלנו כדי להבין את ה', הקשר שלנו לה' צריך להיות עוד יותר ממה שאנו מבינים. זוהי אמונה פשוטה להאמין בה' אפלו מבלי להבין. כך אנו דומים לבהמה שאיננה יכולה להבין באותו אופן שהאדם מבין.

בהתנוועדות הרבי אמר שהרמב"ם אומר שכאשר יהודים עושים תשובה הגאולה מגיעה תכף ומיד. למרות שזהו דבר שאפשר להסביר בשכל, אין צורך להסביר זאת. בעצם, טוב יותר שלא להבין זאת בשכל היות והאמונה מגיעה מדרגה גבוהה יותר של הנשמה.

עכשיו בפסח, אנו מחזקים את האמונה שלנו. כשאנו אוכלים מצה היא נותנת בנו אמונה, הוא עוזרת לנו להיות תמיד עם ה' - "תמיד עמך" להיות קרוב לה' גם במשך כל השנה כלה.

תניא / לקוטי אמרים פרק מ"א (י"ד ניסן שנה מעוברת)

מדוע כל כך חשוב שתהיה יראה לעבור על רצון ה'?

בגלל שנאמר בפסוק "ואותו תעבדו" - עליך לעבד את ה'. עבודה- היא כמו שמשרת מקשיב למלך, כיון שהוא מפחד שלא להקשיב. הכונה היא שישנה מצוה מיחדת של יראת שמים.

בהמשך אדם יכול לעשות את רצונו של ה' כמו ילד המקשיב לאביו, כיון שהוא אוהב אותו. אבל קודם כל מתחילים לעבד את ה' ביראה, כמו עבד/ משרת.

היום יום / י"ד ניסן

מנהג בית הרב (משפחת הרבי) שבמקום שהרב ימכר את החמץ עבורנו, מוכרים את החמץ לרב. בהמשך הרב מוכר את החמץ לגוי (היות ומתן לגוי שיהיה חמץ ברשותו בפסח).

בערב פסח נהג הרבי הרש"ב להשיג על אפית המצה במאפיה. הוא היה אומר את ההלל תוך כדי ההשגחה ונהג לעצור באמצע כדי לתת להם הוראות בנוגע לאפיה.

ספר המצות / מצות עשה י"ג

המצוה היומית, **מצות עשה י"ג** היא המצוה להניח תפלין של יד. התורה כותבת על מצוה זו בארבעה מקומות. לומדים שזו מצוה נפרדת מהנחת תפלין של ראש, לכן אם יהודי, מסבא פלשהי לא יכול להניח תפלין של ראש הוא עדין יכול להניח תפלין של יד.

נשים אינן מקימות מצוה זו כיון שהתורה מקשרת בינה לבין למוד תורה כל הזמן ולנשים אין את האחריות הזו. (אבל הן עדין מקבלות שכר על כך).

רמב"ם / הלכות תפלין ומזוזה וספר תורה

פרק ב- היום לומדים איך כותבים את התפלין ומכינים אותם. הרמב"ם אומר שאין צריך בבדיקת תפלין כלל אם הם נכתבו על ידי סופר טוב שסומכים עליו. הלל הזקן הניח תפלין שקבל מסבו ומעולם לא בדק אותם. כמובן, מנהגנו הוא לבדק תפלין מיד שנה או לכל הפחות פעמים בשבע שנים).

פרק ג'- הרמב"ם מסביר איך מכינים את בתי התפלין (האם תהיתם פעם איך מעור נתן ליצור קפסא מרבעת מדיקת כזו?). כשהעור רטוב, מניחים אותו בתוך תבנית עץ מיוחדת שמסייעת לו להגיע לצורה מדיקת של תפלין, עם החורים במקומות המתאימים כדי לשים בהם את הקלף שעליו נכתבות הפרשיות של התפלין. הרמב"ם אומר שהקשר של תפלין של ראש נראה כמו האות ד', אולם אין צורך לתאר זאת במלים, צריך לראות זאת כדי להבין.

פרק ד- כשאדם מניח תפלין עליו להיות זהיר במעשיו ומחשבותיו. התפלין הם אפלו יותר קדושות מהציץ שהכהן הגדול עונד על מצחו. בציץ כתוב שם ה' רק פעם אחת, ובכל תפלין שם ה' כתוב 21 פעמים!

זרכי החסידות / יום הולדת לרמב"ם

בבקר עורכים סיום מסכת עבור הבכורים. הבכורים היו צריכים לצום בערב פסח. כדאי שילדים שהם בכורים ישתתפו אף הם בסיום הזה.

היום ערב פסח זהו יום הולדתו של הרמב"ם. מבין כל הצדיקים שחיו בזמן הרמב"ם או לפניו, בדרך כלל איננו יודעים את תאריך הולדתם.

אנו יודעים את תאריך הולדתו של הרמב"ם - ערב פסח אחר חצות קרוב לחג עצמו.

לרמב"ם היה קשר מיוחד לחג הפסח, יציאת מצרים. וזה אפלו מסתבר בשמו. רמב"ם ראשי תבות "רבות מופתי בארץ מצרים" ה' אומר שהוא יעשה נסים (כמו מכות) במצרים כדי שהיהודים יוכלו לצאת ולקבל את התורה. הרמב"ם היה רופא והיה חייב לגור במצרים במשך שנים רבות.

היום הוא יום טוב להשפיע על יהודים נוספים ללמד רמב"ם. שכנעו חברים נוספים שלכם להצטרף לחת"ת לילדים וכך יוכלו ללמד רמב"ם מידי יום.

היום זו גם הזדמנות אחרונה לתת מעות חטין- לצורך החג לאנשים הזקוקים לכך.